

Naš osebni poklic je
naša priložnost,
da najdemo tisto edino mesto,
kjer bomo najpopolneje spoznavali
Božjo ljubezen.
(Thomas Merton)

Pol življenja sem iskal,
kako bi človek lahko postal
kljub trpljenju srečen.
Odgovor sem našel:
Rad trpeti v Jezusov namen.
(Smiljan Trobiš)

Človeška roka je govorica srca.
Z roko človek na enkrat način
izraža svoje srce.
(Ivan Golub)

Naše napake in slabosti
nas silijo k priznanju,
da smo grešniki.
Bog ima rajši ponižnega grešnika
kot ošabnega pravičnika.
(Franc Bole)

Če premoreš veliko,
dajaj od tega svojo miloščino
v obilju, če imaš malo,
si ne pomišljaj tudi od tega
izkazovati miloščino.
(Tobit)

Dar postane dar šele takrat,
ko je sprejet.
Nič od tega, kar moremo dati,
ne bo resnični dar vse dotlej,
dokler ne bo nekdo
odprl svojega srca.
(Henri J. M. Nouwen)

Ne daj se premagati hudemu,
temveč premaguj
hudo z dobrim.
(apostol Pavel)

IZGUBITI, IZPUSTITI

Kdor razmišlja o življenju, se gotovo
ustavi pri največji nemoči človeka.
Vsak dan se zgodi toliko stvari, pri
katerih ne moreš nič storiti, nič
spremeniti, ničesar preprečiti: pa naj
imaš mnogo ali malo denarja, naj si
osamljen in depresiven, ali pa na videz
brezskrben in zelo uspešen.
Ljudje vedno izgubljam.
Ničesar se ne moreš oklepati.
Vse ti lahko zdrsi skozi prste ...
Sanjariš, gradiš, žanješ uspehe –
naenkrat je tu bolečina, starost, noč.
Poznaš ljudi v najlepših letih, mlade in
starejše, ki odpovedo, izginejo, se
nikoli ne vrnejo – in to so lahko zelo
prijetni ljudje, tvoji bližnji.
Rad bi jih zadržal, tudi sebe.
Rad bi, da srečni trenutki nikoli ne
minejo, da se lep dan nikoli ne konča.
Pa vendar moraš vse izpustiti – že
vsak večer je treba izpustiti dan ...
Če si dojel svojo človeško nemoč, si
zrel za odnos z Bogom – in vse dobi
smisel in cilj: tvoji strahovi, bolečine,
zdravje, bolezn, tvoje življenje in
umiranje.
Ko sem postal revnejši, šibkejši in brez
moči, je postalo vse preprosteje.
Odprl sem okna svojega srca in
goreče sem hrepenel po luči.
In vse mi je bilo podarjeno.

Po: P. Bosmans, Živi vsak dan

*Na dnu naše duše žubori izvir veselja
in življenja. Toda pogosto smo
odtrgani od tega izvira, zato nam grozi,
da bo usahnil. Tako šibak je, da ne
prodre več do naše zavesti. Zdi se, da
so ga zadušili številni problemi in
skrbi, jeza in žalost. Vsa ta jeza in
nezadovoljstvo nas oddaljijo od izvira,
ki je skrit pod njimi, zato ga niti ne
čutimo več.*

*Skozi postni čas pogumno spet stopi k
izviru. Samo tako se boš lahko odprl
resničnemu veselju in življenju.*

Po: A. Grün

Oče in mati morata biti svojim
otrokom močna opora. To bosta,
če sta sama dovolj krepostna in
dobro vzgojena.
(Danijel Halas)

Nedelja mora postati
dan čistega veselja,
ki izvira iz čiste vesti in dobrih del.
Bodi nam vsem nedelja
v resnični in trajni blagoslov.
(Stanko Janežič)

Jožef je bil zvest v velikem in malem.
V vseh podrobnostih svojega
vsakdanjega življenja
je živel iz velike ljubezni.
(Jean Galot)

Družina, katere člani
imajo kljub vsem slabostim
radi drug drugega,
postane šola odpuščanja.
(papež Frančišek)

Vzgoja naj bi,
če gledamo dovolj široko,
vsebovala materin in očetov delež.
Kar da mati,
je vedno odločilno za temelje
nove človeške osebe.
(sv. Janez Pavel II.)

Ponižen človek je tudi
ob hudih udarcih sposoben
dvigniti svoj pogled k Bogu,
ker se zaveda,
da sam ni zmožen ničesar
brez Božje milosti.
(Gregorij Rožman)

Nočete poslušati glasu svoje vesti?
Pazite, da ne umolkne
v dušah vaših sinov!
(Raoul Follereau)